

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

12. 7. 2009
15. neděle
v mezidobí
Dvojcíslo: 8, 9
Ročník: 14

Víme z mnoha pramenů, že po roce, který byl věnován svatému Pavlovi jsme zahájili **Rok kněží** spojený se **150. výročím úmrtí svatého faráře arského Jana Marii Vianeye**. Na první pohled se může zdát, že na „obyčejného“ věřícího se tato událost nevztahuje, tak to ale není. Každý katolík může v tomto roce získat **plnomocné odpustky** – o tom budete informováni v tomto čísle našeho zpravodaje. Navíc je to krásná příležitost Bohu poděkovat za ty kněze, kteří měli vliv na náš život a duchovní růst. Chceme také prosit za posvěcení našich kněží a těch, kteří budou v budoucnosti v brumovské farnosti působit. Věnujme v době lhotejnosti a kompromisů všeho druhu chvíli pozornosti následující modlitbě svatého Jana Marii Vianeye.

S požehnáním P. Karel Matlok, MIC

*Miluji Tě, můj Bože,
a toužím Tě milovat
až do posledního dechu
svého života.*

*Miluji Tě, Bože, nekonečně vlídný.
raději chci zemřít láskou k Tobě
než žít jen okamžik
bez lásky k Tobě.*

*Miluji Tě, Pane, a prosím Tě
o jedinou milost,
abych Tě směl milovat věčně.*

*Miluji Tě, můj Bože, toužím po nebi,
jen mít to štěstí milovat Tě dokonale.*

*Můj Bože, když nemůže můj jazyk
nepřetržitě říkat „Miluji Tě“,
chci, aby Ti to opakovalo moje srdce
při každém svém tepu.*

*Miluji Tě, můj božský Spasiteli,
protože jsi byl pro mě ukřižován
a držíš mě zde dole ukřižovaného
spolu s Tebou.*

*Můj Bože, uděl mi milost zemřít láskou
k Tobě
a s vědomím, že Tě miluji.*

Sv. Jan Maria Vianney (1786 - 1859)

Když najdeš cestu bez překážek, určitě nevede nikam

Kalendář		13. července - 15. září 2009				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
		14. bl. Hroznata	15. sv. Bonaventura	16. P. Maria Karmelská	17. bl. Česlav a sv. Hyacint	18. sv. Emilián
19. 16. neděle v mezidobí	20. sv. Eliáš	21. sv. Vavřinec z Brindisi	22. sv. Maria Magdaléna	23. sv. Brigita	24. sv. Kristina	25. sv. Jakub Starší
26. 17. neděle v mezidobí	27. sv. Gorazd a druhové	28. sv. Nazarius a Celsus	29. sv. Marta	30. sv. Petr Chryzolog	31. sv. Ignác z Loyoly	1. sv. Alfons z Liguori
2. 18. neděle v mezidobí	3. sv. Lydie	4. sv. Jan Maria Vianney	5. Posvěcení římské baziliky P. Marie	6. Proměnění Páně	7. sv. Kajetán	8. sv. Dominik
9. 19. neděle v mezidobí	10. sv. Vavřinec	11. sv. Klára	12. sv. Jan z Verny	13. sv. Poncián a Hippolyt	14. sv. Maxmilián Kolbe	15. Nanebevzetí P. Marie
16. 20. neděle v mezidobí	17. sv. Myron	18. sv. Helena	19. sv. Jan Eudes	20. sv. Bernard	21. sv. Pius X.	22. P. Maria Královna
23. 21. neděle v mezidobí	24. sv. Bartoloměj	25. sv. Ludvík	26. ct. Martin Středa	27. sv. Monika	28. sv. Augustin	29. Umučení sv. Jana Křtitele
30. 22. neděle v mezidobí	31. sv. Rajmund	1. sv. Jiljí	2. sv. Justus	3. sv. Řehoř Veliký	4. sv. Růžena z Viterba	5. sv. Viktorín
6. 23. neděle v mezidobí	7. sv. Melichar Grodecký	8. Narození P. Marie	9. sv. Petr Klaver	10. bl. Karel Spinola	11. sv. Emil	12. sv. Quido
13. 24. neděle v mezidobí						

Duchovní slovo

Připravme se na návštěvu svatého otce Běňedikta XVI.

Významným tématem návštěvy bude jistě naše křesťanská identita, která se opírá o tři velké znaky křesťanů - o víru, naději a lásku. Tyto ctnosti jsou vnitřně propojeny do jednoty. Co je naděje jiného, než víra zahleděná do budoucnosti. Co je láska jiného, než uskutečňovaná víra. Čím jiným, než zápasem o naději je víra zkoušena a silí. Čím jiným, než obětavou láskou žije. Zamysleme-li se nad těmito otázkami určitě každý z nás v sobě objeví věci, které jsou pro něj právě teď důležité. Připravíme-li svou mysl a své srdce, padnou jeho slova na půdu úrodnou. Udělejme pro to vše, aby úroda z jeho návštěvy byla bohatá.

Víra

Vydeme-li od nejobecnějšího významu slova *víra*, pak je to přesvědčení, že něco je pravda. Víra v Boha a vše, co se vymyká rozumovému poznání zůstává totiž vírou provždy, nelze ji vědecky ověřit, tj. není vystřídaná věděním. Jednou ovšem přejde v blažené přímé patření na Boha a v průběhu života získává oporu v okamžicích, kdy pocítíme Boží přítomnost tu v podobě zvláštní ochrany, tu ve tvaru jiné milosti. *Věřím*, ale neznamená *vím*. Důkazy Boží existence, jakkoli důmyslné, mají trhliny a jsou proto nedostatečné. Nevěřící se od věřících liší tím, že věří v něco jiného. Víra v Boha ovšem není něco, co by od počátku do konce leželo mimo oblast rozumu. Mnohé, co věříme, je možno nevěřícím ukázat jako rozumné, např. některé

příkazy Desatera. To, že jiný lidský rozum přesahuje, znamená, že mu to odporuje. Z toho plyne, ... že rozum, který máme a nesmíme zahodit, nám bude častěji klást otázky o víře. Víra je vždy doprovázená pochybnostmi a nejistotou, proti kterým ji musíme sami u sebe a pro druhé hájit. Víra není vtěsnání rozumu do pouček katechismu, jeho umlčení, popření svobodné vůle a odhození svědomí a čistě osobní odpovědnosti v bezhlavé poslušnosti církevním autoritám. **Víra je trvalý hovor člověka s Bohem, nejednou podobný těžkému zápolení.** Připomeňme si příběhy Abraháma, Jáкова, apoštola Tomáše a jistém smyslu i zkoušku věrnosti Krista v Getsemanské zahradě.

Na druhé straně je známo, že přijetí víry přináší lidskému rozumu prospěch, protože ho při dalším poznání vede. Mnoho poznatků o člověku, společnosti, a i čistě vědeckých poznatků bylo získáno lidmi, kteří přemýšleli a báдали ve světle, které jim propůjčovala víra. Přináší např. zcela jiné otázky a jiný pohled, než jaké mají lidé nevěřící. Skutečnosti života, malé každodenní i velké, jeví se a jsou pro věřícího člověka jiné a hlubší. Kus chleba nebo krásný strom jsou pro věřícího velkým darem

Božím, pro nevěřícího samozřejmostí. **Víra mění život člověka.** Projevuje se to hlavně jeho skutky, dále tichou radostí, úctou a vděčností. Jestliže často slyšíme, že věřící to mají snadné nebo lehčí, je to výrazem podivu nad vyrovnaností a trpělivostí, nad silou věřících. Ti to nemají nijak lehčí v tom smyslu, že by je nemoc méně bolela, nebo smrt drahých méně ochuzovala jejich rodinu. Staví se k tomu ale jinak. Mnoho věcí mají dokonce těžších než většina nevěřících. Jednak jsou jiní, což

vede nejen k jejich různě negativnímu posuzování, odsuzování a často i pronásledování. Jednak na sebe přijímají povinnosti, které z víry plynou jako nutné důsledky. Katolicky věřící člověk totiž předně věří v Trojjediného Boha, ve vtělení Božího Syna, v jeho obět, smrt a slavné zmrtvýchvstání a věří v Kristovo přikázání lásky k Bohu a k bližnímu a to ho zavazuje k obětavosti a vkládá na něho odpovědnost za dobro druhých. Obsah víry, tj. v co věříme, je vyjádřen ve vyznání víry, kterým se veřejně každou neděli hlásíme k Bohu, Kristu a církvi, která je společenstvím víry. O tom všem bychom měli nyní přemýšlet a poctivě se ptát, zda opravdu věříme v jednoho jediného Boha, nebo zda mimo kostel nevěříme něčemu jinému. Měli bychom přemýšlet, v koho jsme uvěřili – v Boha, všemocného stvořitele, v zachránce a spasitele, který z lásky k nám přišel, aby nás vykoupil, v Boha-Ducha, který všechno udržuje v bytí a všechno obnovuje. **Měli bychom si uvědomit, jak veliký dar je víra i jak o něj pečujeme. S bolestí bychom se měli podívat, kam spěje společnost, která Boha odmítá a uvěřila v jiná božstva, v modly nové doby.** Míra sobectví, brutality a nezájmu je totiž úměrná odklonu lidí od Boha. Bezbožný svět je světem bezbožných, Boha popírajících lidí, kteří nehodlají respektovat ani jeho řád ochraňující život. Tím se nám také objasní, v čem je náš úkol a proč se říká, že příchod těch, kdo nesou Radostnou zvěst (Evangelium) je toužebně očekávaný a tak milý

*Nechť pochopit, abys uvěřil, ale věř, abys pochopil.
Pochopení je odměna víry*

Svatý Augustin

Papež Benedikt XVI. přijal ve Vatikánu prezidenta Klause a potvrdil návštěvu v Česku. Foto: www.idnes.cz

Naděje

Naděje je pevná důvěra v Boží milosrdenství a moc, se kterými nejenom naplní své sliby vůči těm, kdo ho milují, ale chrání je ve všech zkouškách a protivenstvích života. Naděje je samozřejmým důsledkem víry. Mohlo by se zdát, že kdo věří, má naději samo sebou. Tak jednoduché to ovšem není. Víme, že o víru se zápasí a jedním z tvarů toho zápasu je úsilí o naději. V tvrdých životních situacích, kdy vše mluví proti dobrému konci, vše vypadá bezvýhodně, je víra těžce zkoušena. Často přichází myšlenka *Je vůbec Bůh? Může se na to dívat? Proč mne opustil?* Většinou je od nás v takových chvílích žádán odvážný čin – předat opravdu všechno, sebe celého do Boží vůle.

Mnoho z nás jistě důvěřuje v Boha, ale zároveň má svou jasnou představu, jak mají věci dopadnout. Doufat v takto námi chtěný a předpokládaný konec je jen lidské očekávání. **Naděje však je přesvědčení, že vše dobře skončí, i kdyby se naše očekávání nenaplnila a podle našeho soudu by všechno skončilo špatně. Naděje nastupuje tam, kde se všechna očekávání hroutí a přichází k nám zkáza nebo nezvladatelná**

ná síla zla. Obsahem křesťanské naděje není také žádné popsatelné blaho, natož vysněný život plný příjemností. *Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do lidského srdce nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kdo ho milují.*, říká apoštol Pavel (1 Kor 2,9).

Pozorujeme-li současnou společnost, která odmítá Boha, nemá víru, vidíme, jak se to projevuje děsnými úkazy: narůstání sebevražd, množství dětských sebevražd, názory, že život ne dost příjemný je možno ukřátnout euthanasií, zoufalství všeho druhu. To není vše. Vidíme obavy z budoucnosti, které lidi vedou k vášnivému přilnutí k okamžiku a hromadění přechodného dobra a požitků. Konzumnost společnosti se prosazuje i v oblastech vztahových, vybičované sexualitě, pokleslé kultuře a zábavě, na každém kroku. Přesycenost vším možným působí nudu a apatii. Proto je třeba stupňovat impulsy až k nebezpečí života – adrenalinové sporty, drogy. To všechno má svůj původ v těžkém nedostatku naděje. **Naděje chybí, protože ji není ke komu upnout, když Bůh byl odmítnut. Snaha opřít naději o sebe sama vede k hrubému sobectví a po vyčerpání sil ke katastrofickému zoufalství.** Snaha opřít naději o druhé lidi vede ke stále větší nedůvěře, protože většinou jsou to rovněž sobci a nepomohou, když by je to mělo něco stát. Opětovné špatné zkušenosti s lidmi vedou k apriorní nedůvěře, očekávání, ba vyhlížení jejich selhání či zrady. Zcela zanedbatelné drobnosti jsou pak prohlášeny za příznaky proradnosti. Snaha opřít naději o silnou osobnost a autoritu vůdce vede k diktatuře. Snaha vylhat se z životní pravdy poukazem, že všechno je úžasné a lepší než nejlepší, je odkládáním nárazu na realitu. Neřešené problémy stanou se opravdu neřešitelnými. Beznadějně zahledění do přítomného okamžiku působí odhození odpovědnosti za vlastní jednání. Teď je to příjemné, přínosné a finančně výhodné, co bude dál mě nezajímá. Důsledky však přicházejí.

Ztráta naděje se ve dvojí formě prosazuje i v nedůvěře v budoucnost a ochotě či odvaze mít děti. Na jedné straně stojí ti, kdo si jednoduše nebudou komplikovat život. Na druhé straně stojí ti, kdo poctivě přiznávají, že rodičovství je nad jejich síly, ekonomické i jiné. Bez naděje v pomoc Boží nemohou dojít k jinému závěru.

V této nepěkné a nebezpečné situaci se nacházíme a jsme strhováni jejím proudem. I sami o naději těžce zápasíme. Přitom se právě od nás očekává, že ji lidem přineseme. **Musíme proto být jejich nositeli.** Na prvním místě tu stojí naše odvaha a ochota mít děti a starat se o ně pečlivě a obětavě. **Na druhém místě je otevřenost vůči druhým.** Sami musíme být důvěryhodní a přes všechny bolestné zkušenosti musíme lidem důvěřovat. Hledme proto od nich očekávat dobro a nevyhlížet jejich chyby. Nebudme lhostejní, ale zajímejme se o ty, kdo upadají, nebo mohou upadat do beznaděje a zoufalství – nemocní, staří a opuštění jsou všude kolem nás.

Hlavně však sami mějme naději, důvěřujme v Boží pomoc. Pamatujme přitom vždy, že přichází tehdy, kdy jsou lidské síly a prostředky vyčerpány. Opovažlivé spoléhání bez vlastního přičinění je nejen hloupé a drzé, ale také marné. **Mějme naději v nekonečnou, vše převyšující moc a štědrost Boží, neustrňme v konečném rozměru lidského očekávání.** Dávejme pozor, abychom veliký počet příjemností a nahromadění úspěchů, majetku či poct nevyměnili za nekonečnou radost. Ta není jen budoucí, ale je i přítomná a všimněte si, jak je jí málo. Snažme se pochopit Boží vůli a nepodstrkujme mu svou, **abychom opravdu stáli za tím, co říkáme svému Otci na nebesích: „bud' vůle Tvá, jako v nebi tak i na zemi.“ (Mat 6,10)**

Nespoléhej na sebe samého, nýbrž v Boha svou naději vkládej...

Tomáš Kempenský

Převzato z „Připravme se na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v České republice“

Z farních matrik - červen 2009

Pokřtěni byli: Kristýna Šenkeříková
Vendula Anežka Sopková

Sezdáni byli: Olga Kostková (Brumov)
a Ladislav Jůna (Velká Černoc)

Pohřbeni byli: Josef Ovesný (1935)
Karel Divoš (1962)

Bylo...

- 7.6. 1. svaté přijímání dětí třetích tříd
- 8.6. dětem z třetích tříd začal po 1.sv. přijímání Bílý týden
- 13.6. Fatimská pobožnost, kázal bývalý brumovský farář o. Miroslav Sledzinski
- 14.6. průvod Božího těla na náměstí
- 15.6. výroční mše loňských třetáků
- 20.6. Hradní tóny
- 29.6. společné setkání dětí z třetích tříd a jejich rodičů

Budě...

- 18.7. Večer chval
- 7. - 12.8. tábor pro scholku Sluníčka v Sidonii
- 14.-16.8. pěší pouť na Svatý Hostýn

Brigáda před opravou fasády našeho kostela
(foto: www.farnostbrumov.ic.cz)

Přůvod Božího těla aňeb odvaha identifikovat se na veřejnosti s Kristěm

„Především, náš průvod nemusí vypadat jako ze středověku. Může být docela moderní. Na nás záleží, jestli půjde městem hlouček starců či ztroskotanců, nebo zástup lidí všech generací. Nejsm ochoten uznávat právo na veřejné demonstrace jen rozvracečům společnosti a propagátorům nesnášenlivosti, násilí či nemravnosti, které doprovází policie. Budou-li mlčet svědkové Pravdy a hlasatelé dobré zvěsti, bude obraz světa zkreslený, nepravdivý a ošklivý. I o daru víry platí, že nám byl dán k tomu, abychom mohli být užiteční pro druhé. Nemáme právo mlčet. A mluvit se může nejen slovy.“

(O. arcibiskup Jan Graubner; Kat. týdeník č.24/09)

V červnu proběhla v naší diěcézi jáhěnská a kněžská svěčení

V sobotu 20. června přijalo v Olomouci z rukou olomouckého pomocného biskupa Mons. Josefa Hrdličky jáhěnské svěčení osm bohoslovců a zároveň s nimi přijalo jáhěnské svěčení pět kandidátů trvalého jáhenství. Modleme se za tyto nové jáhny!

www.ado.cz

V sobotu 27. června udělil arcibiskup Mons. Jan Graubner v katedrále sv. Václava v Olomouci kněžské svěčení sedmi jáhnům, absolventům Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Mezi nimi přijal tuto svátost i Ing.Mgr. Pavel Šupol z Valašských Klobouk. Vyprošujeme našim novokněžím hodně Božího požehnání!

www.ado.cz

POVODNĚ 2009 - SBÍRKOVÉ KONTO ČHARITY

Na pomoc obětem povodni vyhlásila Charita ČR sbírkové konto na číslo účtu: 22770022/0800 u České spořitelny, variabilní symbol: 906.

„Probud' mě ze spánku, kdy nevidím nouzi druhých lidí. Pomoz mi pomáhat.

Dej radost a naději těm, kteří jsou stíněni a smutní, jimž chybí všechna lidská pomoc.“

Alfonso Pereira

Byla představena nová encyklika Běnědikta XVI.

Po poslední encyklice Spe et salvi se uskutečnilo vydání již třetí encykliky Běnědikta XVI. Tato dlouho očekávaná encyklika byla představena v úterý 7. července pod názvem *Caritas in veritate*.

Encyklika navazuje na dokument Populum progressio, který napsal papež Pavel VI. v roce 1967 a od něhož sociální tematiku *Caritas in veritate* přebírá. Smyslem této práce bude „prohloubit v naší době některé aspekty všestranného rozvoje ve světle lásky v pravdě. Doporučuji vaši modlitbě tento další příspěvek, který církev nabízí lidstvu v jeho úsilí o udržitelný rozvoj při plném respektování lidské důstojnosti a reálných požadavků všech.“ – Běnědikt XVI.“

www.radiovaticana.cz

Bůh nemá dovolěňou!!!

Máte nějaký zajímavý zážitek s Božím vedením z vašich prázdninových dovolěňých? Navštívili jste nějaká místa, kde jste pocítili Boží blízkost?

Zúčastnili jste se o prázdninách nějaké akce s duchovní náplní?

Podělte se se svými zkušenostmi a zážitky s vaším farním společenstvím!

Jakékoli příspěvky pošlejte na e-mailovou adresu redakce nebo vhodte v zalepené obálce s heslem – Bůh nemá dovolěňou!!! do poštovní schránky na faře.
redakce.fm@seznam.cz

Výročí 1. svatého přijímání dětí z loňských třetích tříd

Oslava se konala první pondělí 15. června po tzv. Bílém týdnu letošních třetřáků. Děti se měly připravit upřímnou svatou zpovědí a přijít i s rodiči. Předpokládaná účast byla 52 dětí, 102 rodičů (dvakrát 2 sourozenci) a ostatní věřící. O slavnosti 1. svatého přijímání kostel praskal. A dnes? Skutečná účast byla daleko, daleko menší, pohodlně jsme se vešli. Ti, co byli, ví. Ti, co nebyli, ať litují. Ale bude příležitost to napravit. Otec Karel slíbil dětem, že se zase sejdou, protože ze setkání byly víc než nadšené.

Ráda bych připomněla závěr loňské slavnosti a to úryvkem z knihy Zdravá rodina od Jamese Dobsona, (str. 23 – 24)

Dotaz: Přesvědčil jste mě, že krása, inteligence a materialismus jsou falešné hodnoty, které podkopávají

sebevědomí dětí, ale co je má nahradit? Jakým hodnotám bych je měl, podle vás, učit?

„Věřím, že ten nejhodnotnější přínos, kterým může rodič přispět svému dítěti, je vštípit mu opravdovou víru v Boha. Existuje snad větší osobní uspokojení než poznání, že Stvořitel vesmíru mě osobně zná, že jsem pro něj cennější než bohatství celého světa, že chápe můj strach a mé obavy, že mě miluje nezměrnou láskou ve chvíli, kdy všem ostatním jsem lhostejný, že jeho jediný syn skutečně dal za mě svůj život, že může obrátit mé nedostatky v klady a mou prázdnotu v plnost, že po tomto životě na mě čeká jiný lepší život, kde nebudou žádná dnešní postižení a vady – kde pozemská bolest a utrpení budou pouhou šerou vzpomínkou? Je to krásná filozofie, kterou můžete „odít“

vaše něžné dítě, je to fantastické poselství naděje a povzbuzení pro zlomené dospívající dítě zdrčené životními okolnostmi. Toto je skutečná sebeúcta, která nezávisí na vrozených kvalitách či sociálním prostředí, ani na kultu superdítěte, ale na Božím rozhodnutí.“

Rozmohla se taková praxe, že děti jdou k Prvnímu svatému přijímání, ale protože to rodiče považují za vrchol křesťanského života, tímto končí jejich vzdělávání ve víře, už nechodí ve vyšších třídách ani do náboženství. Pozor, aby První svaté přijímání nebylo současně tím posledním. Prosím, abyste svým příkladem vedli dítě k Bohu, protože, a teď použiji klasika: „Slova hýbají, příklady táhnou.“

Eva Petružjová

Pouť do Fatimy

Dne 7.6. -12.6.2009 (neděle až pátek) se uskutečnil letecký zájezd do Fatimy. Z naší farnosti se zúčastnilo 9 poutníků, zbytek byli štítenští farníci. 7.6. jsme přijeli autobusem do Vídně a odtud letecky do Lisabonu v Portugalsku. Pak asi hodinu do Fatimy, kde jsme byli ubytováni.

Po krátkém odpočinku následovala mše svatá u kapličky " Zjevení ", na místě, kde se zjevila Panna Maria. Po snídani následoval další program, který nám organizovala průvodkyně: křížová cesta na místě, kde děti, vizionáři, pásaly ovečky a návštěva rodných domů Lucie, Františka a Hyacinty.

V úterý po ranní mši svaté a snídani nás autobus zavezl do Tomaru - bývalého templářského kláštera, který je na seznamu památek Unesco. Navštívili jsme město Coimbre, kde je jedna z nejstarších univerzit v Evropě (založena 1290) a karmelitánský klášter sv. Kláry, kde jako řeholnice pobývala sestra Lucie, vizionářka z Fatimy. Zde jsme byli i v jejím muzeu. Večer jsme se modlili u kapličky " Zjevení " růženec a zúčastnili jsme se svíčkového průvodu, kde dokonce čtyři naši poutníci dostali výsadu nést sochu Panny Marie.

Další den nás autobus po mši svaté zavezl do Batalhy, kláštera

ze 14. století, mistrovské dílo portugalské architektury. Zastavili jsme se v rybářské vesničce Nazare, která opravdu vypadá jako Nazaret ve Svaté zemi. Je zde překrásný kostel - všechno pozlacené. Nazare je přístav a zde jsme měli možnost se vykoupat v Atlantickém oceánu.

V sobotu po mši svaté (kterou jako vždy sloužili naši dva duchovní otcové - otec Ondřej a otec Jiří), jsme ještě šli do muzea, které je v hlavním areálu ve Fatimě. Je to muzeum, kde jsou dary Panně Marii Fatimské od papežů, biskupů a mnoha dalších poutníků. Pak jsme se sbalili a odjeli do Santarém, kde jsme navštívili kostel eucharistického zázraku. V monstranci je tam uchovávána svatá hostie, která krvácela.

Pokračovali jsme do Lisabonu. Zde se narodil sv. Antonín a protože byl právě jeho svátek, tak tam probíhaly slavnosti k jeho uctění.

U kostela sv. Jeronýma byl rozchod až do večera a potom jsme odjeli na letiště. Po přistání ve Vídně nás autobus odvezl do Štítné.

Byl to nevšední duchovní zážitek a přejeme každému, aby něco takového prožil.

Poutníci z Brumova - Bylnice

Hřadní tóny 2009 v kostelě - motto „Mámě naději v živém Bohu“ (1 Tim 4,10)

Účastníci v kategorii děti (190 účastníků):

Pět „Ká“ Návojná
Delfini Študlov
Malá schola Horní Lideč
Pavlovy děti Strání
Potečská schola
Scholička z Lidečka
Scholička Nový Hrozenkov
Štítenská slunička mladší schola
Slunička z Brumova-Bylnice
Vlachovské Cantatio

Vítězové: Vlachovské Cantatio

Zpívá naše scholka Slunička (foto: www.nasevalassko.info)

Účastníci v kategorii mládež (120 účastníků):

Facedown z Brumova-Bylnice
Tupá šídla (z okolí Lipníka n/B)
Tři slova Luhačovice
Štítenská sluníčka starší schola
Schola Francova Lhota
Velká schola Lidečko
Velká schola Horní Lideč

Vítězové: Tupá šídla z okolí Lipníka n/B

M.M.

Třetí sobota měsíce června patří soutěžnímu festivalu schol a scholek Hradní tóny, jak jinak než na hradě. Ten však poprvé za celých 14 let, co trvá, nedostál svému názvu. Protože letos Pán Bůh určil jinak. Od rána přšelo i přes naše úpěnlivé modlitby o slunečné počasí. Až na poslední chvíli, v sobotu ráno, se rozhodlo, že v případě deštivého počasí se bude festival konat v kostele.

A jak posléze průběh celé akce ukázal, bylo to v kostele daleko lepší. Díky omezenému prostoru jsme se navzájem přiblížili. Bylo přímo ohromující vidět kostel, náš kostel praskat ve švech a všude bylo plno mládí, naděje, radosti, očekávání a nadšení. Prostředí kostela umocnilo atmosféru celé přehlídky a způsobilo, že všichni účastníci se chovali důstojně a přiměřeně danému prostředí Božího chrámu, byli více pozorní a méně upovídání.

Napětí, jak to dopadne a co kdo předvede, bylo přímo hmatatelné, a občas zazněl i smích, samozřejmě potlesk a povzbuzování.

Další zvláštností letošního zápolení byla nejvyšší účast účinkujících za celou existenci soutěže. A navíc ještě účast profesionálů – skupina Tupá šídla z Lip-

Starší schola před vystoupením

niku nad Bečvou. Obohatili nás třemi spirituály ze svého bohatého repertoáru a bylo naprosto jasné, komu případně vítězství. Soutěž je soutěž. Ostatní účastníci to brali sportovně. Ostatně, co jim taky zbývalo. A porotci se potili, jak spravedlivě ocenit ty ostatní.

Jistě vás bude zajímat, jak si vedly naše Sluníčka, tedy naše scholička. Velmi se zlepšila - získala 2 hvězdičky. A co bych nechtěla opomenout, je velké poděkování. Zásluhou paní Jany Pastierčinové děvčátka vystupovala v sukýnkách a čelenkách ušitých přes noc a tu jednu, poslední šla paní Jana ještě po zahájení festivalu, to když se zjistilo, že jedna dívka nepřišla na dopolední měření. Ještě, že vystupovala až osmá, tak to paní Jana stihla.

To je úžasné, jak se rodiče zapojují a nejen fandí, ale ještě nezištně pomáhají dětem a nejen svým. Podotknu, že scholu z Francovy Lhoty doprovázel bubeník tatínek a na klávesy hrála jeho dcera. Po soukromém rozhovoru s ním vím, že se statečně bránil vystupování až do poslední chvíle. Ale jejich společný výkon je vynesl na třetí místo.

A co naše schola Facedown? Také se zlepšila, krásně zpívala, ale bála se mikrofonů, neprodala tak to, co umí. Působila

hodně nejistě a ustrašeně, vzhledem tomu jak zpívá každou neděli a jak radostně a lehce přezpívala svůj soutěžní repertoár den po té. Inu tréma a neúčast několika zpěvaček dělá své. Určitě ale sesbírala nejen cenné tři hvězdičky za své vystoupení, ale hlavně velkou řadu zkušeností k nezaplacení. Přejeme jim, aby příští rok zvítězili. Určitě budou potřebovat naši podporu.

Pokud máte doma dceru či syna, vnučku či vnuka, pošlete je do scholy. Prosim, nečekejte až po prázdninách. Děti i mládež se potřebuje spolu scházet a povzbuzovat se navzájem. Ono je nesmírně těžké plavat proti proudu. Ale jde to. Vězte, že tím nesmírně získáte. Mimo jiné jistotu, že se vaše dítě s Bohem v životě neztratí. A dále přispějme laskavým povzbuzením - pokud se jim někdy nebude chtít na zkoušku, radou - pokud se zeptají a svou pomocí a zájmem. A zpívejme. Vždyť, kdo zpívá, dvakrát se modlí. Těšme se s nimi; z každého dne, ze života, na příští Hradní tóny.

V dnešním světě chybí ctnost naděje. A já jsem byla spolu s vámi, kteří jste se zúčastnili této přehlídky, svědkem naděje pro církev, svědkem naděje pro svět.

Eva Petřířjová

Informační k návštěvě svatého otce v ČR

Seznamte se s Benediktem XVI.

Blíží se návštěva svatého otce v naší republice a vy máte pocit, že jej jako člověka ještě neznáte? Přečtěte si tedy o jeho studiu, dospívání v období nacistického Německa, vojenské službě za války, teologickém studiu, vědecké kariéře, kněžském a biskupském svěcení přímo z pera samotného Benedikta XVI. Kniha se jmenuje „Můj život“ a vydalo ji nakladatelství Barrister & Principal v roce 2005.

Připravme se na návštěvu Svatého otce s texty k modlitbě a rozjímání

K duchovní přípravě na papežskou cestu vydala Česká biskupská konference spolu s nakladatelstvím Poustevník brožurku *Připravme se na návštěvu Svatého otce Benedikta XVI. v České republice* s podtitulem *Modlitby – myšlenky – inspirace*. Knížička o 64 stránkách je určena všem, kteří z tak

významné události, jakou cesta Svatého otce do naší země je, chtějí čerpat co největší užitek i pro svůj duchovní život.

Brožura se skládá ze dvou hlavních částí. Tou první je **vstupní informace o návštěvě a uvedení do přípravy**. Dozvíte se zde něco o osobě papeže Benedikta XVI. i o významu a předpokládaném průběhu návštěvy. Součástí je také modlitba za šťastný průběh cesty. Druhou část tvoří **materiály ke třem dnům návštěvy a zároveň ke třem jejím tématům: víře, naději a lásce**. U každého z nich lze nalézt krátkou úvahu, biblické texty a odkazy k dalším pasážím, výroky světců, především církevních otců, citáty církevních dokumentů a konečně otázky a podněty k uvažování.

"Papežská návštěva je velká událost a troufnu si říct i velký, nezasloužený dar. Jak dar využijeme, záleží na nás," píše v předmluvě brožury arcibiskup Jan Graubner, a vyjadřuje přání, aby "průvodce přípravou byl opravdu dobře využit od co

největšího počtu věřících. Pak se objeví požehnané plody nejen v životě mnoha lidí, ale i celého společenství místní církve.”

Jednotlivé výtisky brožury si můžete koupit za cenu 30,- Kč na každém **biskupství** nebo v prodejnách **Karmelitánského nakladatelství**. Objednávky nad 10 kusů přijímá nakladatelství **Poustevník** na adrese Kateřina Vysloužilová, Rooseveltova 49, Praha 6, e-mail: k.poustevník@seznam.cz, tel.: 737 420 804.

Více informací o papežské cestě do ČR a její organizaci sledujte na www.navstevapapeze.cz.

Knihy nějěň ňa přázdňiňy

1. Máš na víc aneb život je umění, kterému se učíme od mládí, Jan Balík, nakl. Paulínky, 2006

V minulém F.m. zazněl citát „Mládí není životní etapa, ale duševní stav.“ Ráda bych vás pozvala k četbě této knihy bez ohledu na věk. Autor v ní shrnul své zkušenosti z pastorační práce v pražské arcidiecézi a celou ji prodchnul láskou k mladým.

2. Zdravá rodina, James Dobson, Nová naděje Brno, 1994

Jedná se o 2. svazek trilogie, jejímž cílem je formulovat filozofii židovsko-křesťanské tradice týkající se rodinného života v jeho různých formách. 1. svazek se nazývá Manželství a sexualita a 3. svazek Výchova dětí. Autor byl 14 let profesorem pediatrie na lékařské fakultě univerzity v jižní Kalifornii.

Máte doma předškoláčka? Je tu pro něj nový časopis Cvrček.

Časopis bude vycházet jako příloha časopisu Nezbeda. Jeho obsah bude spojen s liturgickou dobou, ve které bude vydáván. Každé číslo bude mít jednotné téma.

Koncepce časopisu vychází z myšlenky, aby rodiče se svými předškoláky mohli prožívat vztah s Bohem také prostřednictvím pravidelného čtení, zábavy i různých her. V časopise bude například: **Cvrčkově čtení** – v textu budou některá slova nahrazena obrázky, **komiks, okénko pro rodiče** – myšlenka pro rodiče, **pohádka, vystřihovánka** – pro šikovné ruce, **modlitba, kvíz, drobné hříčky...**

Nulté číslo vyjde v zářijovém Nezbedovi jako samostatná příloha. Na požádání bude toto číslo Nezbedy i s Cvrčkem **zasláno zdarma na ukázkou**. Ke zhlédnutí bude na těchto webových stránkách (<http://www.volny.cz/nezbeda.zlin/cvrcek>). **První číslo** vyjde v prosinci 2009 jako příloha Nezbedy.

www.volny.cz/nezbeda.zlin/cvrcek

Tajemství

Dědeček s babičkou slavili zlatou svatbu. Na oslavu se shromáždila celá rodina, děti, vnoučata, prostě široké příbuzenstvo. Dědečka se ptali, zda má nějaký recept na tak dlouhé manželství. Starý pán na chvíli zavřel oči, a pak, jako by se probíral dávnými vzpomínkami, vyprávěl: „Lucie, moje žena, byla jediné děvče, které jsem kdy měl. Vyrstl jsem v sirotčinci a vždy jsem musel tvrdě pracovat, abych si aspoň něco málo vydělal. Neměl jsem na chození s děvčaty čas. Získala si mě teprve Lucie. Než jsem si stačil uvědomit, co se se mnou děje, požádal jsem ji o ruku. Byli jsme oba velmi mladí. V den svatby, když jsme se vrátili z kostela, si mě vzal její otec stranou a dal mi do ruky malý balíček. Řekl mi: „To je všechno, co potřebuješ ke šťastnému manželství.“ Byl jsem rozrušený a chvíli mi trvalo, než se mi podařilo dárek rozbalit. Byly v něm veliké zlaté hodinky. Opatrně jsem si je prohlížel. Na plášti měly vyryté nápis, na který mi musel padnout pohled pokaždé, když jsem je chtěl otevřít a podívat se, kolik je hodin. Ta slova byla velmi moudrá.“ Starý pán se usmál a vytáhl staré hodinky z kapsy. Nápis byl trochu odřený, ale stále čitelný. Ukryval tajemství šťastného manželství. Stálo v něm: „Řekni Lucii něco pěkného.“

Řekni něco pěkného člověku, kterého máš rád. Ted' hned.

Z knihy: Osvězení pro duši, Bruno Ferrero

Odvážná modlitba

Snad každý člověk se někdy dostane do situace, kdy začne mít strach. Ne takový, jaký dokáží navodit hororové filmy. Ne takový, jaký snad může mít, když jde sám v noci lesem a stromy kolem tak podivně skřípou a šeptají. Ale docela obyčejný strach ze selhání. Z toho, že něco nezvládne. Že je něco nad jeho síly, že na to nikdy nebude mít. A může to být moudrost, síla, odvaha, ale i láska či odpuštění.

Muži mají většinou strach ze selhání při vedení rodiny. Při výchově dětí. Ve vztahu k partnerce. Mají sklon se porovnávat s ostatními muži a dostávají strach, že nezvládnou opravu auta, údržbu bytu, zajištění dovolené a další, většinou technické, věci. Naopak ženy mají strach z toho, že nebudou dost krásné. Že se nebudou líbit svému partnerovi. Že nebudou dobře vychovávat své děti, že se nepostarají dobře o domácnost, zničí prádlo žehličkou, špatně vyperou, spálí jídlo při vaření a podobně.

Myslím si, že to všechno jsou věci, které nás provázejí a budou provázet celý život. Většinou pak záleží na tom druhém, kvůli kterému nás vlastně takový strach provází. Věřím, že pravý muž nemusí nutně umět opravit auto nebo vyrobit poličku do kuchyně. Stejně jako pravá žena nemusí nutně vypadat jako miss Universe a nemusí mít na krku řád zlaté vařečky.

Pravá odvaha podle mě nesouvisí tak úplně s věcmi vnějšími, jako s věcmi vnitřními. Totiž s věcmi, které na první pohled nejsou viditelné.

Velkou odvahu vyžaduje například přiznat si právě to, že na něco nemám. Ne s pocitem hanby a odsouzení sebe samého, ale s pokorou a důvěrou. Ona pokora a důvěra, když jsou adresované tomu Nejvyššímu - tedy Bohu - nemohou se setkat s výsměchem. Ale naopak. Bůh sám nás přece zná tak dobře, že my sami se tak nebudeme znát za celý svůj život. Ještě když jsme byli v bříšku u maminky, On nás znal a věděl co budeme umět a čím budeme výjimeční. Ostatně jak o tom píše ve svém dopise, který adresoval nám lidem (chápej v Bibli)

Před nedávnem jsem si s Bohem povídal a prosil Ho za to, aby mě naučil být *pokorný*. Aby vzal pýchu z mého života a proměnil ji na pokoru. Možná by se mohlo zdát, že to nic není, ale když si uvědomíte, co ve vašem životě vedlo k tomu, abyste byli před Boží tváří pokornější... Asi mi dáte za pravdu, že pokora bolí. A někdy docela dost.

A víte, co je další odvážná modlitba. "Nauč mě Pane, prosím, milovat". Ale ne jen tak někoho, nýbrž vašeho největšího nepřítele. Tady totiž znovu platí, že *stejně jak miluješ člověka, kterého máš nejméně rád, tak miluješ Boha*. Proto svého nepřítele. To je modlitba, která chce odvahu. Protože po takové modlitbě, je-li míněna upřímně, vám Bůh změní srdce. Nenaucí vás lépe vařit ani rozumět funkci převodovky. Ale podívá se do vašeho srdce a jako nejlepší Boží doktor vám naordinuje takový lék, který zcela jistě zabere.

A jak známo všem, kdo jedli rybí tuk a podobné chuťovky, co pomáhá, to většinou chutná hořce.

Tak se nebojte projevit tu pravou odvahu. Nebojte se Pán Boha požádat, aby změnil vaše srdce, když sami vidíte, že to nedokážete. Svěřte se mu kompletně. Možná že se vám chvíli bude zdát, jako byste se nacházeli ve stavu "ohnutý přes koleno a naplácávaný Boží rukou", ale to je v pořádku. Výchova taky vždycky není příjemná. Stejně jako kárání či napomínání. Ale když je z lásky, stojí to za to. Nebojte se modlit odvážně. Bůh to vidí a neuloží na vás nic, co byste nemohli zvládnout.

převzato z www.prameny.net

Rok kněží

Dekret, jímž se udělují zvláštní odpustky u příležitosti Roku kněží

Papež Benedikt XVI. vyhlásil u příležitosti 150. výročí úmrtí svatého faráře arského Jana Marie Vianneye na **období 19.6.2009-19.6.2010 Rok kněží**. K tomuto jubilejnímu roku se udělují **speciální odpustky**.

Výňatky z dekretu:

...

Kněží budou modlitbami a dobrými skutky usilovat o získání milosti od Nejvyššího a Věčného Kněze Krista k tomu, aby vyzařovali víru, naději a lásku i další ctnosti a ukazovali způsobem života i navenek, že se plně věnují duchovnímu dobru lidu; to církvi vždy velmi leželo na srdci.

K lepšímu dosažení vytouženého cíle velmi poslouží dar posvátných odpustků, který se uděluje během Roku kněží:

...

Všem věřícím, kteří opravdově litují svých hříchů, v kostele nebo kapli se zbožně účastní mše svaté a obětují za kněze církve modlitby Ježíši Kristu, Nejvyššímu a Věč-

nému Knězi, a jakýkoliv dobrý skutek, učiněný v ten den, aby je posvětil a přetvořil podle svého srdce, budou uděleny plnomocné odpustky, pokud se vyznali ze svých hříchů ve svátosti smíření a pomodlili se na úmysl Svatého otce: v den zahájení a zakončení Roku kněží, v den 150. výročí zbožného odchodu sv. Jana Marie Vianneye, dále pak první čtvrtek v měsíci nebo v jiný den stanovený místními ordináři ve prospěch věřících.

Starým a nemocným lidem a všem, kteří z oprávněných důvodů nemohou vycházet z domova, s duší zbavenou jakéhokoliv hříchu a s úmyslem splnit tři obvyklé podmínky, jakmile to bude možné, budou rovněž uděleny plnomocné odpustky v jejich vlastním domě nebo tam, kde kvůli okolnostem budou, ve výše uvedených dnech, pokud se pomodlí za posvěcení kněží a v důvěře obětují své nemoci a životní obtíže Bohu skrze Marii, Královnu apoštolů.

Konečně částečné odpustky

budou uděleny všem věřícím, kdykoli se zbožně pomodlí pětkrát Otčenáš, Zdravas Maria a Sláva Otci nebo jinou schválenou modlitbu ke cti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova za to, aby byli kněží zachováni v čistotě a svatosti života.

Tento Dekret platí po celou dobu trvání Roku kněží.

Výzva pro farníky k Roku kněží

Napište nám o kněžích, kteří působili v naší farnosti či z naší farnosti pocházejí.

Vzpomínky, čím vás oslovili, ovlivnili, co pro farnost udělali...

Jakékoli příspěvky posílejte na e-mailovou adresu redakce nebo vhodte v zalepené obálce s heslem – „Rok kněží“ do poštovní schránky na faře.
redakce.fm@seznam.cz

Svědectví

Poděkování

Často se obracím v těžké chvíli našeho života na naše kněze a řeholnice, aby nás podpořili v našich modlitbách. Loňského roku manžel vážně onemocněl. Lékaři nám předpovídali jen týdny nebo měsíce jeho života. Jeho víra byla svérázná. Uznával sice Boha v přírodě i v každém člověku, ale nerad se podroboval tomu, že by měl přistupovat ke svátostem, zvláště smíření. Přes velké bolesti a utrpení při různých vyšetření se neměnil. Bála jsem se, že to tak bude i ve smrti. Poprosila jsem i otce minority v Brně o zaslání zázračné medailky pro něho. Byly slouženy i mnohé mše svaté na tento úmysl. Teprve

asi 14 dní před smrtí mi manžel řekl, ať se s ním modlím společně, že už si některé modlitby nepamatuje. Byli jsme v té době doma a prožívali bezesné noci spojené s obtížným ošetřováním.

Opět byl objednan do nemocnice na určitý zákrok, který mu na chvíli trochu ulevil od bolesti. Tentokrát musel odjet dřív, protože už odmítal cokoli jíst a ztrácel se nám před očima...V té době se našel jeden ochotný kněz, který za ním zašel na návštěvu a při jeho druhé návštěvě se manžel smířil s Bohem. Bylo to ještě včas, ale jen pouhých 29 hodin před smrtí!V ten den byla za těžce nemocného manžela sloužena mše svatá. Shodou okolností zemřel na

první pátek v měsíci. Byl provázen na věčnost modlitbami rodiny, přátel i řeholních sester premonstrátek z Doksan a sester svaté Anežky České ze Štemberka. Co bylo zajímavé, je to, že manžel zemřel v listopadu. Před deseti lety, také v listopadu jsem byla zaregistrována v Rytířstvu Neposkvrněné. Tak jsem obdržela od Matky Boží dar do adventního času.

Ještě jednou chci poděkovat svým svědectvím a poprosit o modlitbu za celou rodinu. Děkuji Panně Marii a všem, kteří mi pomohli.

Rytířka a čtenářka z Valašska, Květoslava

Převzato z Immaculaty 3/2009

Uděláš zkušenost, když uvěříš. Uzdravení na přímluvu Jana Pavla II.

V červnu roku 2001 mi určili diagnózu – Parkinsonova choroba. Po třech letech, kdy počáteční symptomy mé nemoci postupovaly pomalu, došlo ke značnému zhoršení: zesílení třesu, strnulost, bolesti a nespavost.

Bylo to roku 2005. Cítila jsem zhoršení nejprve z týdne na týden, pak jsem nevratně ztrácela síly den ze dne. Nemohla jsem psát, a když jsem se o to pokoušela, bylo moje písmo sotva čitelné. Nebyla jsem ani v stavu řídit auto s výjimkou velmi krátkých vzdáleností, protože se mi levá noha občas zablokovala i na delší dobu, a to mi velmi ztěžovalo jízdu. Navíc jsem neměla sílu vypořádat se s nároky své práce v nemocnici, kde jsem se starala o matky a děti. Byla jsem naprosto vyčerpaná. **Bylo pro mě těžké následovat Jana Pavla II. – měla jsem stejnou diagnózu jako on...** Cítila jsem však jeho blízkost v modlitbě a věděla jsem, že může pochopit, co prožívám. Obdivovala jsem jeho sílu a odvahu. To jeho příklad mě učil, jak se nepoddát a jak si zamílovat utrpení. **Pouze láska mohla dát tomu všemu smysl.** V těchto každodenních těžkostech a námaze jsem měla jen jedno přání: žít vírou a přijmout utrpení z lásky k Otci.

Když přišly Velikonoce roku 2005, velmi jsem chtěla vidět našeho Svatého otce v televizi, poněvadž někde hluboko uvnitř jsem cítila, že to bude možná naposled. Od samého rána jsem se připravovala na toto setkání, které bylo pro mě, člověka ještě mladého, velmi těžké. Bohužel, nečekané události v práci mi to neumožnily. Večer 2. dubna roku 2005 se celé naše společenství shromáždilo, abychom se modlili za umírajícího papeže. Když jsem uslyšela zprávu o jeho smrti, celý můj vnitřní svět se zhroutil. Jako bych ztratila jediného přítele, který mi mohl rozumět a který mi dával sílu, abych stále kráčela dopředu. V oněch dnech jsem cítila hroznou prázdnotu, ale současně jsem si byla jista, že je nadále přítomen.

Na svátek Panny Marie Fatimské 13. května 2005 uveřejnil papež Benedikt XVI. dekret zahajující beatifikační a kanonizační proces Božeho služebníka Jana Pavla II. Už druhého dne

moje spolusestry z Francie a také z naší africké komunity začaly v modlitbě prosit na jeho přímluvu o milost mého uzdravení. Modlily se ustavičně a neúnavně a očekávaly dobré zprávy o mém zdraví. Byla jsem tou dobou na prázdninách. Do komunity jsem se vrátila 26. května. Nemoc mě úplně vyčerpávala. **„Pokud uvěříš, zažiješ Boží všemohoucnost.“**

Tato slova mě provázela a dodávala mi naději, ale od začátku června jsem už to všechno déle nemohla vydržet. Stálo mě námahu postavit se na vlastní nohy a chodit. Obrátila jsem se s prosbou na svoji představenou, aby mě uvolnila z práce. Ale ona mě poprosila, abych se pokoušela nemoci čelit, dokud se nevrátí v srpnu z Lurd, a dodala: „Jan Pavel II. neřekl ještě poslední slovo.“ Moje představená vzala propisku a poprosila mě, abych napsala: „Jan Pavel II.“ Bylo 17 hodin. S velkým úsilím jsem to napsala a podívala se na nečitelné písmo. Tiše jsem odešla... Den minul normálně. Ve 21 hodin, už po večerních modlitbách, jsem opustila kancelář a šla jsem do svého pokoje. Cítila jsem potřebu vzít propisku a psát, jako by mi někdo poručil: „Vezmi propisku a piš!“ Bylo mezi 21.30 a 21.45. Psala jsem a k mému velkému překvapení bylo moje písmo čitelné! Úžasné! Ležela jsem v úžasu na svém lůžku. Minuly přesně dva měsíce od doby, kdy se Jan Pavel II. vrátil do Otcova domu... Probudila jsem se ráno ve 4.30, překvapená, že jsem byla schopná spát. **Náhle jsem vyskočila z postele: moje tělo nebolelo, nebylo strnulé. Ale vnitřně už jsem také nebyla táž...** Cítila jsem v nitru velmi silnou touhu jít před Nejsvětější svátostí a setrvat tam. Šla jsem do kaple a zůstala jsem na adoraci. Cítila jsem hluboký pokoj a byla jsem přesvědčená, že bude dobře. To, co jsem zažila, bylo velké tajemství, obtížně vyjádřitelné jen slovy. Když jsem stála před Nejsvětější svátostí, meditovala jsem Tajemství světla, která napsal Svatý otec. V šest ráno jsem opustila sestry a zamířila na mši svatou. Ušla jsem asi padesát metrů a najednou jsem si uvědomila, že mohu chodit, že se i moje levá paže hýbe, že už není nehybná.

Pocítila jsem lehkost i psychické uvolnění, což se už dlouhou dobu nestalo. Během svatého přijímání mne naplnila radost a pokoj. Bylo zrovna

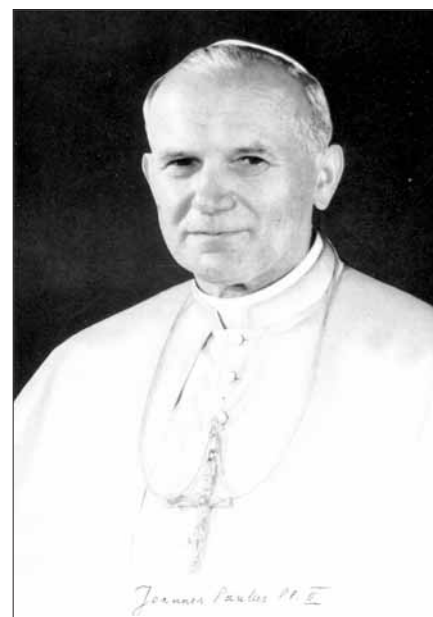
3. června, svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Když skončila mše svatá, byla jsem si jista, že jsem byla uzdravena. Ruka se mi už netřásla. Šla jsem všechno zaznamenat a od poledne jsem přestala vnímat své stále úzkosti. O pět dní později jsem podle svých dřívějších plánů šla na kontrolu k neurologovi, který se o mě čtyři roky staral. Byl rovněž velmi překvapen a pečlivě zaznamenal ústup všech symptomů mé nemoci a také přerušení léčby pět dní před kontrolou.

O den později naše generální představená poprosila všechny sestry z komunity, aby zahájily dikůčinění – celé společenství začalo nově k Janu Pavlu II.

Dnes pracuji normálně, nemám větší obtíže se psaním, a dokonce jezdím autem i na delší trasy. Cítím se jako znovu zrozená, je to opravdu nový život, úplně jiný než ten předtím. Mohu říci, že Příklad, který už opustil naši zemi, je nyní mému srdci velmi blízko. **Díky němu stále roste moje vnitřní touha po adoraci Nejsvětější svátosti a láska ke slavení eucharistie, což je nejdůležitější v mém denním životě.** To, co mi dovolil Pán prožít – uzdravení na přímluvu Jana Pavla II. – je veliké tajemství, slovy nepopsatelné... Pro Boha neexistují nemožné věci. A toto je živá pravda: **„Pokud uvěříš, zažiješ Boží všemohoucnost.“**

sestra Marie-Simon Pierre

Z časopisu Milujte se 9/2009

Křest v hospici

Nyní roční Bertík, byl v Klokánku přijat přímo z porodnice na žádost matky, která se o něj nemohla starat. V září 2007 zavolala na Fond ohrožených dětí (FOD) a ptala se, zda by nemohla dát po porodu do Klokánku dítě, které se jí má co nevidět narodit. Na dotaz uvedla, že bydlí na okraji Prahy ve stanu s dalšími bezdomovci. Nabídlí jsme ji proto ubytování v našem azylovém domě ještě před porodem, a pak i s miminkem. Nabídku přijala okamžitě a s velkým ulehčením. Ještě ten den jsme matku odvezli do azylového domu FOD pro rodiče s dětmi v Plzni. Protože po zdravotní stránce nevypadala dobře, převezli jsme ji hned do nemocnice. Verdikt lékařů byl hrozný: rakovina tlustého střeva v pokročilém stádiu. Matce dávali jen několik týdnů života. Ve snaze zachránit

alespoň miminko provedli následující den předčasně císařský řez. Novorozený chlapec byl zdravý a měl se čile k světu. Jeho matce však oznámili, že uvažovaná operace, ani jiná léčba rakoviny již není možná. Matka proto souhlasila s umístěním Bertíka v Klokánku. Protože ji samotnou již v nemocnici nechtěli, vyjednali jsme ji příjem v hospici v Prachaticích. Stav matky se díky obětavé a laskavé péči sestřiček zakrátko výrazně zlepšil. Matka se pracovníkům hospice i naší pracovníci svěřila, že teprve nyní ve třiceti šesti letech prožívá nejšťastnější období svého života. Ještě nikdy se k ní nikdo tak hezky nechoval. Její první manžel ji deset let týral, dokud kvůli tomu neskončil ve vězení. Na dětství nechtěla raději vzpomínat, doma to prý bylo hrozné, jako dítě zažila hlad, týrání a zneužívání. Z domova proto utíkala a nakonec skončila v ústavu. Matka pak vyslovila

velké přání: ráda by své děťátko pokřtila. V hospici byli všichni ihned pro. Když jsme miminko v ten slavný den přivezli, bylo již všechno přichystáno včetně slavnostní tabule. Matka se štěstím rozplakala a i většina ostatních přítomných měla slzy na krajíčku. Bertíka jsme pak matce přivezli ukázat ještě dvakrát. Byla vždy velmi šťastná a nadšená, jak její děťátko roste a krásně prospívá. Po roce se ale stav matky prudce zhoršil a několik dní nato zemřela. Předtím se ještě rozhodla dát souhlas k osvojení. Nyní je Bertík již u nových rodičů a dvou (také osvojených) sourozenců. Všichni z něj byli velmi nadšeni. Při odchodu se budoucí osvojitelka zeptala, kde má Bertíkova maminka hrob – aby ho mohli společně navštěvovat....

Zpravodaj FOD 2/2008

“Syti nás tím, čím “ili”

25.7. Svatý Jakub Starší, apoštol

Jakub Starší, který se tak nazývá k rozlišení od apoštola Jakuba Mladšího, byl synem rybáře Zebedea a Salome, jeho bratrem byl Jan, apoštol a evangelista. Spolu s Petrem a Janem patřil Jakub ke Kristovým oblíbeným učedníkům a doprovázel Ježíše do olivové zahrady. Pro jejich bouřlivý temperament dal Syn Boží oběma bratrům Jakobovi a Janovi mnohoznačné přízvisko „synové hromu“. Po Ježíšově Nanebevstoupení hlásal Jakub Starší dále evangelium.

Jedno podání říká, že působil v Jeruzalémě a v Samařsku, jině vypravuje, že Jakub odešel do Španělska a tam kázal. Kolem Velikonoc r. 44 zatkl apoštola vojáci Heroda Agrippy I. a sťali ho na příkaz krále mečem. Jakub byl prvním ze dvanácti Kristových apoštolů, který podstoupil mučednictví. Legenda vypráví, že cestou šel průvod na popraviště kolem domu, kde seděl muž nemocný dnou; neschopný chůze, a prosil Jakuba o pomoc. K smrti odsouzený řekl nemocnému: „Ve jménu mého Pána Ježíše Krista, vstaň zdrav a chval svého Spasitele.“ Muž se zvedl a mohl zase chodit. Jeden z katů padl na kolena a vyznal se z křesťanské víry. Byl pak spolu s Jakubem sťat. Podání vypravuje, že křesťané postavili na místě v Jeruzalémě, kde vytrpěl apoštol Jakub mučednictví, kostel svatého Jakuba.

Mučednickovy ostatky přenesli prý kolem r. 70 na Sinaj, kde postavili klášter svatého Jakuba, dnešní klášter sv. Kateřiny. Zachránili Jakobovy ostatky před Saraceny a v 8. století je přenesli do Španělska a k jejich uchování postavili v Galicii kostel sv. Jakuba. Z chrámu se stalo od 10. století slavné poutní místo Santiago (St. Jakob) de Compostela, které dodnes přitahuje poutníky z celého světa. K místu na severovýchodě Španělska vznikají četné slavné poutní cesty, které jsou lemovány kláštery, kostely, útulky a kaple.

Patron: Španělska, poutníků, válečníků, dělníků

Atributy: Na dřívějších znázorněních vidíme Jakuba Staršího jako apoštola, většinou s knihou. Později se objevuje téměř vždy jako poutník s holí, lahví a kloboukem. Na některých zobrazeních jsou také poukazy na jeho mučednictví.

Z listu sv Jakuba: *Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít*

nedostatek denní obživy a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru. Jak 2,14 - 18

24.8. Svatý Bartoloměj, apoštol

Pocházel z Káně a byl druhem Filipa, který jej přivedl ke Kristu. Apoštol Jan ho uvádí jménem Natanael. Bar-Tolmai je jméno po otci, které je překládáno jako "syn Tolmajův", zatímco Natanael znamená "Bůh dal".

Bartoloměj s Filipem žili v očekávání Mesiášova příchodu, proto Filip po seznámení se s Ježíšem Bartoloměje vyhledal a řekl mu: "Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta." Natanael mu namítl: "Z Nazareta? Co odtamtud může vzejít dobrého?" Filip mu odpoví: "Pojď a přesvědč se!" Ježíš spatřil Natanaela jak k němu přichází, a řekl o něm: "Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti." Řekl mu Natanael: "Odkud mě znáš?" Ježíš mu odpověděl: "Dříve, než tě Filip zavolal, viděl jsem tě pod fíkem." (Jan 1,45-48)

Bartoloměj při těch slovech poznal v Ježíši Syna Božího a krále izraelského, což také hned vyznal. Ježíš mu onu víru potvrdil s příslibem větších důkazů než byl ten, že ho viděl pod fíkovníkem.

Z Bartoloměje se stal jeden z dvanácti apoštolů, svědek a následovník Kristův. Po seslání Ducha svatého hlásal evangelium na více místech. Historik Eusebius uvádí jeho působení v Indii. Odborníci dokládají, že se tím mohla rozumět Etiopie a Arábie, často zmiňovaná v souvislosti s jeho hlásáním evangelia. Indie byla totiž označovaná jako "Arábie Šťastná." Tam podle podání zanechal aramejský opis Matoušova evangelia. Nejstarší životopisy se shodují na místě jeho mučednické smrti, kterým se stala Arménie.

Legenda hovoří o zázraku uzdravení dcery arménského krále z posedlosti po Bartolomějově modlitbě. Krále, jeho dvůr i poddané pak Bartolomějova slova přesvědčila k přijetí křesťanství. Avšak zatvrzelý králův bratr dal tohoto apoštola uvěznit a mučit. Byla mu za živa stažena kůže z těla, proto je nůž jeho hlavním atributem. Někde se hovoří o sedření kůže a pak prý byl

ukřižován. Někde bývá také uváděno jeho stětí, ale odseknutí hlavy ukřižovaným nebylo zvykem.

Jeho ostatky byly německým císařem Otou III. nakonec přeneseny do Říma, kde pro ně nechal na Tberském ostrůvku vystavět kostel zasvěcený sv. Bartolomějovi.

Patron: sedláků, krejčích, pastevců, vinařů, řezníků, horníků, pekařů, obuvníků; Plzně

Atributy: hlava, křest, kůže, nůž

Bože, upevni naši víru, abychom byli upřímně oddáni Tvému Synu jako svatý Bartoloměj, a na přímluvu tohoto apoštola dej, ať se Tvá církev stane pro všechny národy znamením a nástrojem spásy.

/Závěrečná modlitba z breviáře/

Z liturgie

12. 7. 2009

15. neděle v mezidobí

„Začal je posílat.“

1. čtení Am 7, 12 – 15

2. čtení Ef 1, 3 – 14

Evangelium Mk 6, 7 – 13

Ježíš zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijdete někam do domu, zůstaňte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

Ozvěna slova:

Stále znova v poslední době zaznívá výzva, abychom se vrátili k „pramenům naší víry“, k základnímu poslání, které přijali apoštolové od samotného Ježíše. Přijali jednoduchý, ale zároveň účinný program, jak se stát rybářem lidí. Byli poslání po dvou. To proto, aby si mohli vzájemně pomáhat a důvěryhodněji dosvědčovat evangelium. „Společná služba“ je lékem proti individualismu, malomyslnosti, sebestřednosti, která se snadno vetře do života „osamocěného vojáka“. Je na nás, abychom hledali a našli konkrétní způsob prožívání společného pastoračního působení. Většina z nás žije v manželství. Zde se naskytá obrovská příležitost. Apoštolové si na cestu neměli brát nic, jen to nejzákladnější vybavení. To je obrazem, že služba bližním má být se vši skromností a s důvěrou v Boží prozřetelnost. Víra v Boží pomoc a působení musí být na prvním místě, bez ní neuděláme ani krok. Středem hlásání apoštolů bylo obrácení se k Bohu. Obrácení chápané jako přechod z egyptského otroctví ke svobodnému životu v zemi zaslíbené. Znamená to tedy odpoutání se od různých závislostí ke svobodě, od sebe k Ježíši, od nedůvěry ke stále hlubší víře. Důležitým posláním apoštolů bylo vyhánění zlých duchů. K účinnému boji proti zlu je třeba začít od sebe, poctivě demaskovat projevy zla

a hříchu ve svém životě, učit se rozlišovat projevy dobrého a zlého ducha a prosit o rozlišování. A nakonec je to uzdravování nemocných. Jako Boží děti sice nemáme tak velikou moc, abychom nemocným jen podáním ruky odníмали jejich nemoci, ale můžeme se svobodně a bez zábran modlit za uzdravení a ponechat na Bohu, zda nemocného uzdraví nebo ho posílí k dalšímu nesení životních obtíží. Evangelium nám vrací odvahu a víru, že Ježíš je mocný a zasahuje: někdy uzdravením, jindy posílením víry a „vnitřního života člověka“. Před námi jsou tedy velké výzvy, abychom hledali cesty, jak aplikovat a konkretizovat Ježíšovu misi.

26. 7. 2009

17. neděle v mezidobí

Ježíš rozdělil sedícím, kolik kdo chtěl.

1. čtení 2 Král 4, 42–44

2. čtení Ef 4, 1–6

Evangelium Jan 6, 1–15

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého alespoň něco dostalo.“ Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co to je pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“ Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

Ozvěna slova:

Ten, kdo se nechá pohnout soucitem,

podobně jako Ježíš, při pohledu na velký zástup potřebných naší doby, neuteče, nepřeslechne, nezacpe si uši. Kdo není lhostejný vůči bídě mnohých, pochopí, že si nemůže nechat těch pár chlebů a ryb, které má, pro sebe, ale nabídne to Kristu, který to rozmnoží - našima rukama dá potřebným. Nemusíme mít mnoho, stačí málo. Kristus použije i to málo, co mu dáváme. Podobně jako učedníci bychom mu měli říct: „Máme jen ..., málo peněz, času, sil, schopností, teologických znalostí. Co je to pro tolik lidí?“ Kristu však stačí málo. Pokud se k tomu přece jen odhodláme, jak si představit „rozmnožení“? Jednoduše: tak jako tehdy, bez žádných okázalostí. Záznak rozmnožení zůstal tehdy nepovšimnut, vše proběhlo zcela prostě – jen na konci si přítomní všimli, že došlo k něčemu mimořádnému, protože „nevysvětelné“ zbylo tolik chleba. Nesmíme přehlédnout, že Ježíš nerozmnožil chleba a ryby pro všechny najednou, ale postupně. Tento postřeh odstraní z naší mysli zbytečné starosti, že by Bůh v našem případě musel náhle udělat senzační zázrak. Boží cesty jsou často skryté a nenápadné, zato účinné. Nemusíme nejprve nahromadit všechny prostředky a dlouho si je vyprošovat než je všechny dostaneme, ale trpělivě od Krista přijat a dávat. A pak si s údivem povšimneme, že dáváme víc, než bychom byli schopni dát jen z vlastních sil a schopností. Pro toho, kdo se dává Pánu k dispozici, je životně důležité umět od Krista přijímat, čerpat, a nesnažit se nevzdávat se toho mála, co každý má, bez Krista. Našich pět chlebů samozřejmě nepostačí pro tolik lidí, ani dlouhodobě. Brzy bychom se vyčerpali a skončili s prázdnou, neměli bychom ani pro sebe, ani pro druhé. Ale s Boží pomocí zvládneme všechno, co od nás Ježíš očekává.

15. 8. 2009

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

„Velebí má duše Hospodina“

1. čtení Zj 11, 19a; 12, 1 – 6a. 10

2. čtení 1 Kor 15, 20 – 27

Evangelium Lk 1, 39–56

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zacharuášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmila Alžběta

uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: "Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!" Maria řekla: Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství (trvá) od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, roptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocné sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.

Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Ozvěna slova:

Na nebe vzatá

Nebylo nebe domovem, pokud v něm chyběla matka. Nehrála velebnost, studila sláva Štěpána, Jana i neviňátka. Tvůj Syn vzpomínal na Nazaret. Na chvíle, u nás doma... "Proto jsi byla na nebe vzata.

Stvořil Bůh nebe a zemi, muže a ženu.

Dal ženám touhu i úkol a ženy stvořily domov. Z neživých věcí a úsměvů, z trpělivosti a péče, z práce a lásky.

Tvůj domov v Nazaretě... Čekala jsi je domů z práce, nejprve oba, pak jen Ježíše. Tím víc tvé čekání rostlo, čím řídicí bylo naplněno.

Košatěl, šířil se domov tvého srdce. Celá mladá církev se v něm skryla.

Tvůj Syn vzpomínal na Nazaret.

Proto jsi byla na nebe vzata.

Co děláš, Matko, v těch věčných prostorách?

Připravuji vám, děti moje, domov.

Čekám a čekám na vás, hledím, abyste nezbloudily.

Na stole stojí pro vás talíř a večere už voní.

16. 8. 2009

20. neděle v mezidobí

„Mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj.“

1. čtení PŘ 9, 1 - 6

2. čtení Ef 5, 15 - 20

Evangelium Jan 6, 51 - 59

Ježíš řekl zástupům: „Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“ Židé se mezi sebou přeli a říkali: „Jak nám tento člověk může dát jíst své tělo?“ Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám: Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec a já žiji z Otce, tak i ten, kdo jí mne, bude žít ze mne. To je ten chléb, který sestoupil z nebe; ne takový, jaký jedli otcové, a umřeli. Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.“

Ozvěna slova:

Musíme uznat, že geniálnější a přitom „prostší“ způsob, jak se s námi spojit, Ježíš nemohl vymyslet. Skrze „pokrm“ a „nápoj“. Samotný úkon přijímání dokonale vyjadřuje, jak dochází k sjednocení. Tak jako pokrm přijímáme do svého těla, do svých vnitřností a začleňujeme ho do svého organismu, zrovna tak pokrm eucharistický máme přijat do svého nitra, do svých citů, (třeba rozhozených, zraněných), do svých přání a plánů. Každé jídlo nás může sytit jen tehdy, když je přijímáme jen do úst, ale především do svých vnitřností. A totéž platí o eucharistii – nestačí přijat do úst, je třeba ji přijmout zcela. Pokud přijímáme eucharistii nejen do úst, ale i do svého „nitra“, pak se skutečně sjednocujeme s Ježíšem. Ježíš je nejen tvůj, on chce být v tobě, chce v tobě žít. Chce, aby všechno, co je v něm, žilo a vládlo v tobě: jeho duch v tvém duchu, jeho srdce v tvém srdci, všechny síly jeho duše v tvých duševních schopnostech a silách, a tak, aby se na tobě naplnila slova: Oslavujte

Boha svým tělem, aby Ježíšův život byl patrný na nás.

Slovo Boží v liturgii:

19. 7. 2009 **16. neděle v mezidobí**

1. čtení Jer 23, 1 - 6

2. čtení Ef 2, 13 - 18

Evangelium Mk 6, 30 - 34

2. 8. 2009 **18. neděle v mezidobí**

1. čtení Ex 16, 2 - 4. 12 - 15

2. čtení Ef 4, 17. 20 - 24

Evangelium Jan 6, 24 - 35

6. 8. 2009 **Proměnění Páně**

1. čtení Dan 7, 9 - 10. 13 - 14

2. čtení 2 Petr 1, 16 - 19

Evangelium Mk 9, 2 - 10

9. 8. 2009 **19. neděle v mezidobí**

1. čtení 1 Král 19, 4 - 8

2. čtení Ef 4, 30 - 5, 2

Evangelium Jan 6, 41 - 51

23. 8. 2009 **21. neděle v mezidobí**

1. čtení Joz 24, 1 - 2a. 15 - 17. 18b

2. čtení Ef 5, 21 - 32

Evangelium Jan 6, 60 - 69

30. 8. 2009 **22. neděle v mezidobí**

1. čtení Dt 4, 1 - 2. 6 - 8

2. čtení Jak 1, 17 - 18. 21b - 22. 27

Evangelium Mk 7, 1 - 8. 14 - 15. 21 - 23

6. 9. 2009 **23. neděle v mezidobí**

1. čtení Iz 35, 4 - 7a

2. čtení Jak 2, 1 - 5

Evangelium Mk 7, 31 - 37

8. 9. 2009 **svátek Narození Panny Marie**

1. čtení Mich 5, 1 - 4a

Evangelium Mt 1, 1 - 16. 18 - 23

Úmysly Apoštolátu modlitby – červenec

1. Aby křesťané na Středním východě mohli žít svou víru v plné svobodě a byli nástrojem pokoje a smíření.
2. Aby díky svědectví všech věřících v každé zemi světa byla církev semenem a jádrem smíření a sjednocení lidstva v jednu Boží rodinu.
3. Aby setkání charismatické konference otevřelo dveře mnoha srdcí pro mocné působení Ducha Svatého.

srpen

1. Aby si veřejné mínění bylo více vědomo problému milionů vystěhovalců a uprchlíků a aby se našlo konkrétní řešení pro jejich často tragické situace.
2. Aby křesťané, kteří jsou v mnoha zemích diskriminováni a pronásledováni kvůli Kristovu jménu, dosáhli uznání svých lidských práv, rovnoprávnosti a náboženské svobody, aby mohli žít a svobodně vyznávat svou víru.
3. Aby čas odpočinku byl také časem pro obnovu důvěrného vztahu k Bohu v osobní i společné rodinné modlitbě.

Úmysly m?í svatých na m?síc červenec - srpen 2009

13. Po 16.30 za + rodiče Macháčovy, dva + syny, + vnuka Josefa, + zetě Stanislava, + rodiče Ondrouškovy, + syna Aloise, + manželku a za duše v očistci.
14. Út 18.00 za+ Josefa Mikulaje, + rodiče, sourozence a za zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
15. St 7.30 za +Aloise Strnku, syna ,dvoje rodiče a jejich děti, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
16. Čt 18.00 za + Josefa Kříže (1.výročí), + Antonína Slováčka (20. výročí), zemřelé rodiče z obou stran a požehnání pro živou rodinu
17. Pá 18.00 za + rodiče Andělu a Petra Křekovy a za duše v očistci
18. So 18.00 za +Františka Chuchmu, + rodiče a jejich děti

19. Ne 7.30 za + Františka Macků, + rodiče Lukaščíkovy a Macků a za duše v očistci

9.00 za + Josefa a Petra Šebákovy a Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu

10.30 za farníky

20. Po 7.30 za + rodiče Fitschkovy , jejich + rodiče a za dar zdraví pro živou rodinu
21. Út 18.00 za + Aloise Strnku, za dar zdraví a za duše v očistci
22. St 7.30 za + Vladimíra Malacha, dvoje + rodiče, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
23. Čt 18.00 za + syna Josefa Vaška, jeho + otce, Boženu Frolešovou, švagry a sestry. pomoc a ochranu P. Marie pro celou živou rodinu
24. Pá 18.00 za +M. Kolínkovou (20.výročí),+ Al. Kolínka, + Jar. Lysáka a Boží ochranu pro živou rodinu
25. So 7.30 za + Karla Lysáčka, + rodiče Fojtíkovy, + syny a tři zetě

26. Ne 7.30 za + Josefa Měchuru, rodiče, bratra a za živou rodinu

9.00 za farníky

15.00 za Anny z farnosti

27. Po 7.30 za + Annu Chuchmovou
28. Út 18.00 za + Martu Jedličkovou, + otce Františka, + rodinu Jedličkovu a Šuráňovu
29. St 7.30 za + Petra Kománka, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro celou rodinu
30. Čt 18.00 za + rodiče Pavlíkovy a Surovcovy a jejich + děti, za duše v očistci, za dar zdraví a Boží požehnání pro obě živé rodiny
31. Pá 18.00 za + Jana Pospíšila, za duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
1. So 7.30 za + Josefa Beňu a živé a + farníky

2. Ne 7.30 za + manžela, + rodiče z obou stran , sourozence, za duše v očistci s prosbou o pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu

9.00 za + Josefa Lysáčka, + vnučku Terezku, za rodinu Kantnerovu a Boží požehnání pro živou rodinu

10.30 za farníky

3. Po 7.30 za + rodiče Lysákovy, + děti, + řádovou sestru Martinu, + kněze Karolína Šánka a za duše v očistci
4. Út 18.00 za + Miroslava Vaculíka, dvoje + rodiče, požehnání pro živou rodinu a za duše v očistci
5. St 7.30 za + rodiče Kristýnu a Aloise Frajtovy a za živou rodinu
6. Čt 7.30 za + Jarolíma Šánka, dvoje + rodiče, bratra Josefa a za dary Ducha sv. pro živou rodinu
7. Pá 7.30 za nemocné
18.00 za živé a + členy živého růžence
8. So 7.30 za + Václava Březáčka k nedožitým 60.narozeninám, + otce a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu

9. Ne 7.30 za + rodiče Kristýnu a Františka Švachových, Marii a Antonína Ovesných a za živou rodinu a duše v očistci

9.00 za + rodiče Macků a Macháčovy, + sestry Marii a Alenu, maminku Vlastu a + P. Karla Divoše s připomínkou za duše v očistci

10.30 za farníky

V Sidonii

- 18.7 Za rodiče Bielikovy
25.7 Za Anastázii a Karla Pekařovy
1.8 Za Evu Minarechovu a rodiče Milcovy a Srnské
8.8 Za Josefa Zúbka a rodiče Bedřicha Daniela a syna Ladislava, Anežku a Karla Běhunčíkovy

Modlitba pokojě

Křistě,

pokojný Křáli světa,

zachraň nás

z našeho soužžení

a zmatků tohoto casu.

Svým milosřdčstvím

přítáhni všechny bloudící,

všechňy,

kteří se od těbě odvrátili,

na své Božské Sřdčě,

aby všechňy duše našly

hlubokou lásku k Tobě,

litovaly svých viň,

užňaly Tě za Křalě pokojě

tohoto světa,

milovaly, chválily

a vělebily Tě na věky.

Muj Jěžísi, milosřdčství

Úmysly m^{ži} svatých na měsíc srpen - září 2009

10. Po 7.30 za + rodiče Lysákovy, syna Vincence a snachu Danu
 11. Út 18.00 za + manželka Františka Kostku(1.výročí) a za živou a + rodinu Slováčkovu a Kostkovu
 12. St 7.30 za +Jaroslava Kostku, + vnuky Miroslava, Romana a + vnučku Ivanku a za duše v očistci
 13. Čt 16.30 za + Jarolíma Charváta, manželku Kateřinu, syna Josefa, dceru Jaroslava Vaňkovou s manželem s prosbou o pomoc a ochranu pro živou rodinu za + Boženu a Aloise Lysákovy, + syna , dvoje + rodiče a za duše v očistci
 14. Pá 18.00 za + rodiče, + bratry a za duše v očistci
 15. So 7.30 za + Františka Stuchlíka, + syna Jana, + snachu Martu a za duše v očistci
 18.00

- 16. Ne 7.30 na poděkování P.Bohu za 70 let života a přijatá dobrodiní, za pomoc a ochranu Boží pro celou živou rodinu**
9.00 za + Zdenka Miklase, tchyni Františku, strýce Karla, živou a + rodinu Miklasovu, Holbovu, Sedláčkovu a za duše v očistci
10.30 za farníky
 17. Po 7.30 za + rodinu Zvoníčkovu a Manovu, za duše v očistci a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
 18. Út 18.00 za + Františka Bližňáka u příležitosti nedožitých 100 let , za jeho +manželku, jejich + zetě, snachu, + 3 vnuky, za + Mariána Vaňka, za duše v očistci a živou rodinu
 19. St 7.30 za + Marii Bařinkovou, + Josefa Vaculíka, + rodiče Strnadovy a za Boží požehnání pro živou rodinu
 20. Čt 18.00 za + rodiče Hřibovy a Chuchmovy, + syna Josefa, za duše v očistci, ochranu a dar zdraví pro živou rodinu
 21. Pá 18.00 za + manžele Kročilovy + rodiče z obou stran a za duše v očistci
 22. So 7.30 za + Vojtěcha Rosenberga, + rodiče a 3 bratry, za + Vincence Miklase, za duše v očistci a za dar zdraví a Boží požehnání

- 23. Ne 7.30 za + Václava Ďulíka, rodiče Ďulíkovy, Fedorkovy, rodinu Janáčovu a živou rodinu**
9.00 za + Oldřicha Konečného a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
10.30 za farníky
 24. Po 7.30 za + Jindřicha a Františku Piknerovy a Boží požehnání pro živou rodinu
 25. Út 18.00 za + Annu a Jana Šenkeřikovy,+ Jaroslava Kozubíka, za těžce nemocnou osobu a pomoc a ochranu Boží pro celou rodinu
 26. St 7.30 za + rodiče Loucké, dceru, syna 3 zetě, vnučku a vnuka Ladislava a za živou rodinu
 27. Čt 18.00 za + rodiče Bližňákovy, Surých, + Jana a Martu Bařinovy a Boží ochranu pro živou rodinu
 28. Pá 18.00 za + rodiče Rožnovjákovy a Škrabalovy, + sourozence a Boží ochranu pro živou rodinu
 29. So 7.30 za + manžele Dostálovy, + rodiče a sourozence

- 30. Ne 7.30 na poděkování za dožití 70 let života a za ochranu a požehnání do dalších let i pro živou rodinu**
9.00 za + Marii Červenkovou, + švagra Františka, + rodiče z obou stran, ochranu a Boží pomoc pro živou rodinu
10.30 za farníky
 31. Po 18.00 za děti, mládež, učitelky a učitele na zahájení školního roku
 1. Út 18.00 za + Josefa Kostku, + syna Jožinka, + rodiče Kostkovy a Fojtíkovy, za dar zdraví ochranu Boží pro celou živou rodinu
 2. St 18.00 za živé a + z rodiny Zvoníčkovy a Smolíkovy a za + Jana Měšťánka
 3. Čt 18.00 za + rodiče Stanislava a Ludmilu Hrnčířikovy, za duše v očistci a za živou rodinu
 4. Pá 7.30 za nemocné
 18.00 za živé a + členy živého růžence
 5. So 7.30 za + Marii Kebískovou(nedožitých 80 let),+ manžela Jána Kebísku ze Sv. Štěpána a za celou živou rodinu

- 6. Ne 7.30 za + rodiče Kostkovy, 2 + syny, 2+ dcery, 4+ vnuky, za nemocnou osobu, za duše v očistci a za živou rodinu**
9.00 za + Karla a Anastázii Novákovy, + dceru Marii, + zetě Vojtěcha a za živou rodinu
10.30 za farníky
 7. Po 7.30 za + manželku Juliánu, + bratra Vojtěcha, + synovce Pavla, dvoje + rodiče a ochranu Boží pro živou rodinu
 8. Út 18.00 za + Bohumila Vilímka, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
 9. St 18.00 za + Josefa Strnada, + rodinu Strnadovu a Babelovu, za duše v očistci a za živou rodinu
 10. Čt 18.00 za + Emílii Tománkovou, + rodiče a prarodiče Dorňákovy a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
 11. Pá 18.00 za + Josefa Pavlůska, + vnučku Denisku, dvoje + rodiče, za duše v očistci a za živou rodinu
 12. So 7.30 za živé a + Marie ve farnosti
13. Ne 7.30 za + Jaroslava Rokytu a Boží požehnání pro živou rodinu
9.00 za + Ludvíka Bařinku a Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu
15.00 za farníky
za + rodiče Lysáckovy, za duše v očistci a za živou rodinu

V Sidonii

- 15.8 za rodiče Navrátilovy a Feciškaninovy
 22.8 za rodiče Bezákovy
 29.8 za Augustina Nitschneidera dvoje rodiče a živou rodinu
 5.9 za děti a mládež ze Sidonie
 12.9 za + rodiče Geršlovy

Koňečně mám prázdniny.

Všechňu školní námahů

můžu hodit za sebe.

Předě mnohů leží svět,

který mně zvě,

abych vychutnával jeho

atmosféru.

Předě mnohů leží kus ráje.

Mám cas najít cestu k sobě

a trochu ochutnat věčnost.

Božě, děkují Ti za to.

Děj mi odvahů,

abych něutíkal sám před

sebou.

Děj, abych se zaposlouchal

do Tvého stvoření

a jeho tajemství.

Děj, abych viděl stopy

Tvoji krásy okolo nás.

Dařuj mi ale také odvahů

být jako dítě,

které na sebe dokáže

při hře zapomenout...

